

omgåelse af avancestoploven, uanset at der ved effektueringen af små ordrer påløber ekstraordinære omkostninger.“

Spørgsmål 2:

Hvilken systematik vil monopoltilsynet udarbejde for sin observationsvirksomhed?

Kan der på forhånd udpeges brancher, hvor manglende konkurrence, manglende effektivitet og reklame har indflydelse på prisdannelsen?

Svar (af 20. maj 1969):

Den fremgangsmåde, som monopoltilsynet sædvanligvis anvender ved sin observationsvirksomhed, må antagelig også være praktisk at bringe i anvendelse ved administrationen af den nye lov.

Det kan herom oplyses, at tilsynet holder sig løbende orienteret om prisudviklingen gennem den officielle statistik og gennem indberetninger fra markeder, virksomheder og organisationer. Endvidere indhenter tilsynet som et almindeligt led i sin virksomhed oplysninger om priser, omkostninger og avancer, dels ved skriftligt rundspørge, dels ved inspektørbesøg i virksomhederne. Ved iværksættelse af undersøgelser, som tager sigte på senere udsendelse af offentlige redegørelser, forhandles der med de respektive brancheorganisationer om fremgangsmåden ved materialets tilvejebringelse.

Det er ikke muligt på forhånd at udpege brancher, hvor manglende konkurrence, manglende effektivitet og reklame har indflydelse på prisdannelsen.

Spørgsmål 3:

Kan fastsættelse af bindende kalkulationsregler indebære avancestop, også for en længere periode?

Svar (af 20. maj 1969):

Bindende kalkulationsregler forudsættes fastsat for nærmere afgrænsede varer eller brancheområder og må i de enkelte konkrete tilfælde baseres på de faktiske omkostningsforhold på det pågældende område. Ved monopoltilsynets forhandling med de respektive brancheorganisationer må klarlægges, hvorledes de enkelte omkostningsposter skal indgå i kalkulationerne. Det vil sikkert i mange tilfælde være praktisk at fastsætte særlige bruttoavancetillæg, men disses stør-

relse må bero på, hvilke omkostninger der skal dækkes af tillægget.

Kalkulationerne kan få karakter af et avancestop, men dette vil på afgørende måde adskille sig fra det avancestop, der er indeholdt i avancestoploven, idet bruttoavancer, der fastsættes som led i en kalkulationsregel, må afpasses efter den pågældende branches forhold og vil kunne revideres under hensyn til udviklingen i omkostningsforholdene. Hertil kommer, at det til enhver tid vil være muligt at rejse spørgsmål om revision af bruttoavancetillæggene, ligesom spørgsmålet om reglernes rimelighed til enhver tid kan underkastes prøvelse ved monopolankenævnet.

Spørgsmål 4:

Giver lovforslaget mulighed for, at der inden for samme områder i givet fald kan etableres prisstop i 40 dage, at der for perioden derefter foreskrives vejledende kalkulationsregler, og at der, såfremt det findes påkrævet, igen etableres et prisstop i 40 dage og derefter fastsættes bindende kalkulationsregler?

Svar (af 23. maj 1969):

Spørgsmålet kan principielt besvares bekræftende, men i praksis er det tvivlsomt, om en sådan fremgangsmåde vil blive anvendt. Det forhold, at man i en periode har haft vejledende kalkulationsregler, som ønskes afløst af bindende regler, skulle næppe gøre det nødvendigt at anvende prisstop i en kort periode, hvor forhandling om nye regler foregår.

Spørgsmål 5:

Under henvisning til lovforslagets bemærkninger side 2, hvor begrebet „særlige forhold“ forklares, forespørges:

ad a.: Vil enhver prisstigning i sådanne tilfælde kunne motivere monopoltilsynets indgriben? I benægtende fald: Hvor store prisstigninger tænkes der på?

ad d.: Kan virksomheder berøves muligheder for i priserne at indkalkulere stigende lønomkostninger i henhold til de nye arbejdsoverenskomster?

Hvordan vil man — især i minimal aflønnede fag — sondre mellem „længlidning“ og legitime, ved lokal overenskomst aftalte lønstigninger?